

Trả Lời Bà Tôn Nữ Thị Ninh Về ... Nhiều Vấn Đề!

Cùng Tâm Sự Với Người Dân Việt Quốc Nội...

Sau khi đọc bài phỏng vấn bà từ báo Việt Weekly San Jose ngày 12 tháng Tư năm 2007, tôi, một phụ nữ Việt Nam đã từng là thuyền nhân xin tỵ nạn tại Hoa Kỳ gần 30 năm về trước, bây giờ chỉ là một phụ nữ trí thức làm thương mại bình thường lo cho gia đình. Nhưng tôi quyết định đối thoại với bà qua bài viết này dựa trên nền tảng chung là mong muốn những điều tốt đẹp cho quê hương Việt Nam. Tôi tin chắc cái nền tảng chung đó không phải chỉ một mình bà mong muốn, mà tôi và hơn 3 triệu người Việt hải ngoại đang định cư trên toàn thế giới cũng tha thiết hoài vọng. Tuy chúng tôi đã và đang có một đời sống ổn định vững vàng tại xứ người, đang làm việc chăm chỉ để trả nợ công dân cho xứ sở đã cứu mang chúng tôi; nhưng vì dòng máu Việt vẫn tuôn chảy trong châu thân, nên chúng tôi vẫn luôn hướng về đất Mẹ, làm đủ mọi điều, từ giúp đỡ từ thiện cho đến vận động chính trị, trong khả năng của mỗi người, để đất nước và người dân (trong đó có rất đông gia đình, người thân, bạn bè của chúng tôi) có được tương lai vững chắc ngày một tốt đẹp hơn.

Tôi phải bắt đầu như thế, để sau khi đọc bài viết này, bà hay đảng/nhà nước VN không chụp mũ tôi là người của những tổ chức người Việt lưu vong, cực đoan, phản động, hết thời, thất thế, v.v. và v.v... Và cũng không chụp mũ tất cả người Việt hải ngoại yêu nước đang nỗ lực giúp đỡ, tranh đấu và vận động qua những tổ chức vô vị lợi, đoàn thể, đảng phái, ... cho một Việt Nam có tự do dân chủ thật sự là người của Việt Tân, một đảng chính trị tại Hoa Kỳ mà báo An Ninh Thế Giới đã chụp mũ một cách ấu trĩ là đảng khủng bố. Tôi nói ấu trĩ, đơn giản vì nếu Việt Tân là tổ chức khủng bố, họ làm sao tồn tại được trong xứ sở Hoa Kỳ, một quốc gia đang lãnh đạo thế giới chống bạo lực khủng bố??? Tôi khác bà ở chỗ tôi không phải là nhà chính trị, không phải là nhà ngoại giao, nhưng tôi giống bà cùng là trí thức được ăn học, có bằng cấp, có kinh nghiệm nói chuyện và làm việc với người nước ngoài. Hy vọng chúng ta sẽ đối thoại trong tinh thần cởi mở, thẳng thắn và đi vào trọng tâm của những vấn đề hơn.

Vấn đề #1: (Bà nói dân biểu Loretta Sanchez cần lắng nghe ý kiến của mọi cử tri, chứ không phải là những người to tiếng, thường xuyên cầu cạnh ...). Thưa bà Ninh, Loretta Sanchez là dân biểu vùng Nam California từ năm 1997. Và là một nữ dân biểu được sự thương yêu và tín nhiệm của hầu hết đồng hương Việt-Mỹ trong và ngoài California. Đó là những người Việt hải ngoại có lương tri đang tha thiết tranh đấu và vận động cho quê hương sớm có được tự do, dân chủ, nhân quyền thực sự. Cái số cử tri to tiếng, thường lên tiếng yêu cầu bà Loretta để ý đến nhân quyền VN, những quyền căn bản thiết yếu cho người dân Việt ở cách xa nửa vòng trái đất đó, tiếc thay, không phải là số ít đâu bà Ninh ạ! Mà là đông lắm, nhiều lắm, hầu như gần hết người Việt hải ngoại ở khắp 5 châu 4 bể này. Và vì là dân biểu của một thể chế chính trị “dân cử dân bầu”, chứ không phải “đảng cử dân bầu” đâu bà Ninh nhé. Nên bà Loretta đã làm đúng chức năng của mình khi mang vào Việt Nam cái nguyện vọng của hầu hết cử tri Việt tại California đã tín nhiệm bỏ phiếu cho bà, đó là: Loretta thân mến, làm ơn tìm gặp để an ủi, nâng đỡ tinh thần của những người vợ, người mẹ tội nghiệp của những nhà bất đồng chính kiến, những nhà tranh đấu dân chủ, đang hy sinh thân mình cho tương lai nước Việt!!!

Vấn đề #2: (Bà và dư luận của đảng/nhà nước Việt Nam cho rằng vấn đề bắt giữ, đàn áp, xách nhiễu và thậm chí dùng cả côn đồ hành hung về thể xác, dùng nguyên cả bộ máy công an trị tìm đủ mọi cách dập tắt những phản ánh trung thực, những việc làm mang lại lợi ích mai hậu cho quê hương dân tộc Việt của các nhà dân chủ là công việc nội bộ của Việt Nam. Các người mẹ, người vợ của họ không nên cho người nước ngoài biết.) Thừa bà, là một phụ nữ được đào tạo từ nước ngoài, được đi đây đi đó khắp nơi trên thế giới, tôi thật sự không hiểu tại sao tư duy của bà còn mang nặng tính phong kiến, lạc hậu và phi nhân bản đến thế! Thời đại văn minh, thế giới lên án khủng bố, gia đình và xã hội ở bất cứ nơi nào cũng lên án những hình thức hành hạ từ tinh thần đến thể xác giữa con người với con người, xem đó là tội hình sự nếu đứng về mặt pháp luật, và là vô nhân đạo, mất nhân tính, nếu đứng về phía nhân bản. Đảng/Nhà nước VN ý mình nắm quyền lực trong tay, tha hồ hành hạ, đàn áp, bắt những nhà trí thức dân chủ phải từ bỏ khát vọng tranh đấu cho một tương lai tốt đẹp hơn của dân tộc Việt. **Dập tắt không được, bèn hô lên những người này làm nguy hại an ninh quốc gia, (an ninh quốc gia hay an toàn về đặc quyền đặc lợi của thiểu số cầm quyền?).** Xin bà Ninh, đảng/nhà nước thành thật và công tâm xác định rõ ràng lại). Thế rồi, bắt họ bỏ tù không cho gia đình, luật sư gặp mặt. Không cho gia đình và luật sư của họ có cơ hội trình bày trước công chúng nguồn gốc và bản chất của sự việc. Chỉ có truyền thông nhà nước với những bồi bút thiếu lương tri viết bài xuyên tạc sự thật, đánh lừa dư luận, qua đó chuẩn bị “pháp trường” cho nhà nước “chém dân” bằng những phiên tòa bịt miệng, xử án không muốn cho truyền thông trong và ngoài nước chứng kiến, không cho gia đình người thân tham dự, không có sự hiện diện của luật sư, v.v. và v.v... Bà Ninh à, bà còn có lương tâm của một con người và lương tri của một trí thức có bằng cấp ở Anh Quốc hay không? Một nhà cầm quyền toàn trị đang để ra một thể chế hành hạ và đàn áp dân bằng đủ mọi hình thức và phương tiện như thế, bà vẫn muốn làm cái loa tuyên truyền và cải chính cho họ? Bà vẫn nói những chính sách, pháp luật đó là chuyện nội bộ của Việt Nam? Bà vẫn nói hãy chờ đợi để được giải quyết cho dù thời gian chờ đợi có lâu. Chờ cho đến khi nào? Cho đến khi vợ của phóng viên Nguyễn Vũ Bình phải nhận xác chồng? Hay như bác sĩ Phạm Hồng Sơn phải khóc hận vì ông không được vượt mắt thân phụ lúc lâm chung??? Theo ý bà thì ánh sáng công lý, đèn trời ở đâu để giúp cho những người dân thấp cổ bé miệng, để binh vực cho những trí thức yêu nước như Cha Lý, luật sư Đài, luật sư Công Nhân, luật sư Lê Quốc Quân, bác sĩ Lê Nguyên Sang, nhà báo Hùynh Nguyên Đạo và hàng trăm tù nhân lương tâm đang bị chế độ giam giữ vì đã can đảm thể hiện lòng yêu nước trung thực của mình??? Ở một đất nước có dân chủ, báo chí truyền thông là đệ tứ quyền, thường đưa những tin tức trung thực phản ánh những vấn đề của người dân và xã hội. Tiếc thay, báo chí truyền thông VN hiện nay không làm đúng chức năng của mình trong “khu vực cấm” của đảng/nhà nước, đó là “khu vực chính trị”, nhất là loại chính trị đối lập, cạnh tranh công khai với đảng/nhà nước csVN. Chẳng những không đăng tin tức trung thực, một số bồi bút lại còn dẫm lên lương tri của người cầm bút để vu khống, bóp méo sự thật về những nhà tranh đấu dân chủ này như ông nhà báo Bảo Sơn của Tờ An Ninh thế Giới. Và sau đó, ông này đã bị bà Trần Thị Lệ, mẹ của luật sư Lê thị Công Nhân làm kiến nghị gọi đi khắp các cửa quyền của đảng/nhà nước để lấy lại công luận cho con gái mình. Thế mà báo An Ninh Thế Giới có dám đăng thư của bà Lệ đâu????!!! Đến độ truyền thông báo chí cũng là thứ một chiều, một thứ công cụ của “quyền lực đen”, thì bà Ninh ơi, bà khuyên người dân ngậm miệng im tiếng để chờ giải quyết nội bộ thì thật là...hết thuốc chữa!!! Cũng may nhờ có internet và nhờ có đồng hương ruột thật ở khắp năm châu bốn bể giúp đỡ, người dân mới đưa được những oan trái, những chính kiến của mình ra thế giới bên ngoài.

Cho nên mới nói, vấn đề không nằm ở giới hạn nội bộ được nữa là do ở tính cách chuyên quyền, cách hành xử độc tài thiếu văn minh của đảng/nhà nước VN đã đẩy người dân đi đến tuyệt lộ, bị phân la to cho cả nhân loại cùng nghe. Nếu có trách, bà Ninh nên trách những đồng chí của bà!

Vấn đề #3: (Bà Ninh cho rằng Hoa Kỳ nên quan tâm những gì xảy ra trong nước mình hơn là quan tâm đến nước ngoài). Ở đây, tôi xin nhắc lại 2 điều để bà Ninh đừng quên: Thứ nhất, Việt Nam đang trở thành đối tác chiến lược của Hoa Kỳ. Tôi chắc bà Ninh, đảng/nhà nước đã chiêm nghiệm lịch sử các nước đồng minh với Hoa Kỳ để phải hiểu rằng: làm kẻ thù với Hoa Kỳ thì dễ, còn làm bạn (đồng minh), dù là bạn về kinh tế hay quân sự cũng đều rất khó. Bởi vì truyền thống tự do dân chủ, nguyên tắc cạnh tranh công bằng trong cả kinh tế lẫn chính trị là những nhân tố làm phát triển và tạo sức mạnh cho đất nước Hoa Kỳ này. **Cho nên, hệ thống chính trị của nước Mỹ cần có đối lập và hệ thống xã hội thì rất quan tâm tự do, dân chủ và nhân quyền, dĩ nhiên cho chính quốc gia này và cho luôn cả đồng minh của họ.** Vì nếu Hoa Kỳ làm ăn buôn bán hoặc đồng minh với một nhà cầm quyền độc đảng, đưa đến độc quyền và độc tài, đàn áp dân, tham nhũng hối lộ, làm chênh lệch giàu nghèo gây ra bất ổn xã hội, thì chắc chắn các công ty Hoa Kỳ khó lòng an hưởng lợi nhuận, chính phủ Hoa Kỳ khó ăn khó nói với công luận. Và công dân Hoa Kỳ chứ không phải ai khác, sẽ lên tiếng và làm áp lực với chính phủ này để có biện pháp thích đáng thay đổi tình hình. Thứ hai, khối người Việt-Hoa kỳ gần 2 triệu người đang là một thực thể chính trị và kinh tế trên đất nước này. Người Việt ở đây, hầu hết, ngoài việc làm tốt bổn phận công dân để trả ơn xứ sở đã cứu mang mình. Việc còn lại là hướng tâm tư, trí óc của mình về VN và luôn mưu cầu một thể chế tốt đẹp tự do dân chủ thật sự cho đồng bào ruột thịt của mình. Cái thực thể này không phản đối chiến tranh Iraq, không đòi bảo hiểm sức khỏe, không yêu cầu điều này điều nọ ngoại trừ một điều duy nhất: Hoa Kỳ phải giúp cho dân tộc Việt Nam của chúng tôi được hưởng tự do dân chủ và có nhân quyền thật sự. Bà Ninh chắc đã nhận ra những quan hệ hổ tương đưa đến việc không chỉ một mình Loretta Sanchez mà còn vô số các dân biểu, nghị sĩ Hoa Kỳ như Frank Wolf, Chris Smith, John Kerry, Zoe Lofgren, Mike Honda, Edward Kennedy, ...nói riêng và Hoa kỳ nói chung đang quan tâm và sẽ quan tâm hơn nữa đến vấn đề VN?!

Vấn đề #4: (Bà Ninh trách Loretta Sanchez không lắng nghe ý kiến của những cử tri “keep silent”, chỉ giữ im lặng và lo làm ăn...) Tôi không hiểu lắm ý bà muốn nói gì trong vấn đề này. Tôi nghĩ bà, đảng/nhà nước chắc chỉ được đọc, được nghe những báo cáo chủ quan, nịnh bợ của tay sai hoặc con cháu, gia đình ở ngoài này nên không am tường chính nghĩa và chính kiến của người Việt hải ngoại. Tôi có thể khẳng định với bà là hầu hết người Việt ở California nói riêng và ở hải ngoại nói chung không thích và khó lòng chấp nhận cái chế độ của đảng cộng sản/nhà nước xã hội chủ nghĩa hiện nay. Chứng minh ư? Đơn giản lắm, nếu thích và chấp nhận, họ đã không tỵ nạn chính trị và tìm cách thoát ra ngoài để làm kinh tế từ năm 1975 cho đến nay, bằng đủ mọi cách, mọi phương tiện: thuyền nhân, du học, du lịch, hôn nhân giả, lao động tình dục, lao động nhân công, ... Và gần hết đều không muốn trở lại quê hương xứ sở nơi chôn nhau cắt rún của mình. Tại sao vậy hả bà Ninh? Và tôi cũng đoán chắc với bà nếu có thành phần người Việt hải ngoại nào lâu nay giữ im lặng bên ngoài và đồng tình với bà, đảng/nhà nước csVN một cách “lén lút” bên trong, thì tôi có thể thẳng thắn cho bà biết, đó chính là lũ con cháu hư đốn của nhóm đặc quyền đặc lợi đang chạy trốn ra nước ngoài để giữ của cho ông, cha, chú, anh của họ. Thành phần này chỉ muốn kiếm tiền cho thật mau, thật nhanh bằng

*những phương tiện bị ôi nhất, rồi tìm cách “hạ cánh an toàn” trên những xa lộ nước ngoài. Thành phần thứ hai là đám tay sai ăn lương của các vị, tớ theo chủ, đó là điều hiển nhiên. Thành phần thứ ba là những người đi qua lại VN làm ăn buôn bán. Tôi cho bà Ninh biết nhóm người này cực chẳng đã phải nói lời đồng tình với chế độ chẳng qua chỉ vì muốn yên thân để làm ăn. Nhóm này cũng còn lại rất ít vì đa số đã bị lừa lọc, bị quyền lực đen trắng lột làm cho trắng tay và nhiều người phải mất mạng hoặc vào tù, (xin tham khảo vụ án của thương gia Trịnh Vĩnh Bình tại Hòa Lan),... Thành phần thứ tư là những người lang thang về nước xin chức, xin quyền, xin một chỗ đứng trong xã hội vì họ đã bị đào thải hoặc bắt mất vì bị cộng đồng hải ngoại tẩy chay. Và thành phần thứ năm, nhóm người làm đau lòng tủi hổ cho người Việt trong và ngoài nước nhất: những Việt kiều “hư thân mất nét” góp phần với sâu mọt của xã hội VN, đang đóng góp vào sự băng hoại của văn hóa và đạo đức dân Việt. Năm thành phần đó, tỷ lệ rất nhỏ trong cộng đồng ở đây bà Ninh ạ, họ đã và đang đồng tình với bà, đảng/nhà nước của bà theo cái cách của họ đấy. Nhưng tôi xin can bà, nếu bà có ý định dựa trên những thành phần đó để đối thoại và mong cầu tìm kiếm một tương lai tốt đẹp cho đất nước qua họ thì đúng là bà và các đồng chí của bà đã đi hết từ lầm lẫn này sang lầm lẫn khác. Người xưa có những câu: **Giao trướng cho ác; Kẻ cắp gặp bà già; hay triết lý: Kẻ chê ta là bạn ta, kẻ khen ta là hại ta.** Hy vọng các vị nên để thì giờ chiêm nghiệm lại những đạo lý đó.*

Vấn đề #5: (Ý Bà Ninh: Dân chủ là một quá trình nội sinh. Vấn đề Đảng phái đối lập sẽ được quyết định ở một thời điểm nào đó qua luật “trung cầu dân ý”). Hai điểm này của bà đưa ra tương đối hợp lý. Tôi nói tương đối vì tôi đồng ý với bà quá trình dân chủ đòi hỏi thời gian để được hoàn chỉnh qua kinh nghiệm và kiến thức của người dân. Nhưng thử hỏi **nhà cầm quyền** cứ đàn áp các nhà dân chủ (những người đi tiên phong khai phóng kiến thức dân chủ cho người dân), và tìm cách chặn đầu này, chặn đầu kia 3 nhân quyền cơ bản nhất là **tự do ngôn luận, tự do tôn giáo và tự do lập hội** thì làm sao người dân Việt có cơ hội học hỏi kiến thức và trau dồi kinh nghiệm cho việc thực hiện dân chủ. Và làm sao luật “trung cầu dân ý” về vấn đề đảng phái đối lập được thực hiện một cách trung thực và công bằng khi nhà nước VN bắt hết đảng viên của các đảng đối lập??? **Các vị muốn hỏi ý kiến người dân về những ban quản trị đất nước khác (là đảng đối lập), nhưng lại tìm cách dập tắt, không cho những ban quản trị mới này lên tiếng trình bày những quan điểm của họ, những hành động đúng sai của ban quản trị hiện hành (là đảng của các vị), thì thử hỏi dân làm sao có ý kiến đúng đắn???** Bà Ninh ơi, bà lại tính chuyện phủ dụ và lừa những người Việt yêu nước nữa hay sao?! Kinh nghiệm chính trị VN đã đau thương nhiều với chính sách “vắt chanh bỏ vỏ”, “cứu cánh biện minh cho phương tiện” của người cộng sản! Bài học của Mặt Trận Giải Phóng Miền Nam là bài học lịch sử để đời! **Sự trở mặt của đảng/nhà nước của bà sau WTO đang làm gần 40 quốc gia trên thế giới và người Việt có lương tri trong và ngoài nước kinh tởm và phẫn uất!** Lời kêu gọi hàn gắn quá khứ, xây dựng tương lai của đảng/nhà nước VN trong phút chốc trở thành vô nghĩa, một thứ bánh vẽ cho con nít không hơn không kém!!!

Lời cuối gọi bà Tôn Nữ thị Ninh, đảng/nhà nước của bà:

**Nếu không sợ làn sóng của hàng ngàn, hàng trăm ngàn dân oan khiếu kiện, của công nhân đang biểu tình đình công mỗi ngày, (theo báo chí VN, 35 vụ đình công trong tháng 3, 2007).*

**Nếu không quan tâm đến đất nước ngày một thất thoát nhân tài, trí thức giả, mafia trong và ngoài nước, phường giá áo túi cơm đang lũng đoạn đất nước.*

**Nếu không quan ngại đến xã hội VN ngày một suy đồi (cờ bạc, ma túy, rượu bia, phá thai, nô lệ tình dục, nô lệ lao động... đã vượt qua đên đồ), đạo đức người dân chỉ còn lại tiền bạc và sự lừa dối, (làm sao trách dân được khi cha mẹ dân đi tiên phong và làm đủ mọi cách để tiếp tục đạo đức giả, dối gạt con dân, tiền đồ vào đất nước không phải để lo an sinh xã hội mà bị móc ngoặc, tham nhũng, lãng phí làm đầy túi quan tham. (Theo báo chí VN, hơn 1000 tỉ Mỹ kim đã bị tham nhũng trong năm 2006. Than ôi, ước gì số tiền đó được dùng cho an sinh xã hội, cho dân nghèo và trẻ em nước Việt học đủ chữ và ăn đủ no!!!).*

**Nếu không coi trọng khối lượng chất xám của trí thức hải ngoại, không thêm để ý đến chất xám trong nước ra đi và không muốn trở về phục vụ đất nước.*

**Nếu vẫn muốn thách thức sức mạnh vận động chính trị và kinh tế của người Việt hải ngoại tại Hoa Kỳ, Châu Âu, Úc châu, Hòa Lan, Na Uy, ... (Cho bà Ninh hay những vận động sơ khởi: không cho đảng viên cộng sản VN nhập cư Hoa Kỳ, cho dù có con cháu có quốc tịch của họ bảo lãnh; đưa VN trở lại CPC list; hạn chế viện trợ quân sự và kinh tế từ Hoa Kỳ và các nước, v.v. và v.v...)*

**Nếu vẫn muốn con cháu của các vị ra nước ngoài giữ cửa và tiếp tục sống một cuộc đời nhục nhã, lén lút, không thể tự hào giới thiệu tên cha, chú, anh chị của mình, ... vì sợ nỗi uất hận của cộng đồng người Việt hải ngoại trút lên đầu lên cổ họ.*

Nếu không nhận ra chân lý của thời đại: **Cạnh tranh về kinh tế giúp cho người tiêu thụ. Cạnh tranh về chính trị giúp cho người dân.*

****Và xa hơn nữa, nếu các vị cứ tiếp tục ru ngủ lương tri của mình đến mức quên đi những đạo lý: thiên bất dung nhan; đời cha ăn mặn, đời con khát nước; gieo gió gặt bão, ... mà tổ tiên ta bao đời truyền lại.*

Thì: **Xin các vị cứ bảo thủ đi trên con đường cũ.**

Còn không, xin hãy thay đổi lộ trình. Và xin hãy trung thực, đừng ngụy biện, đừng đạo đức giả, đừng xảo quyệt lừa dối! Quyết tâm thay đổi lộ trình mới của các vị chỉ có thể tin được qua các thiện chí ban đầu như sau: **Tự do hóa truyền thông báo chí; thả hết các nhà tranh đấu dân chủ; hợp pháp hóa các đảng phái, đoàn thể, tổ chức đối lập, ...**

Có như thế, mới mong nhân tài hải ngoại và quốc nội hợp nhất với nhau để xây dựng đất nước, đưa VN trở thành một trong những con Rồng Á châu!!!

Chào bà và mong lắm thay!!!

Amy Dương (Thành viên Women For Hillary Clinton Network)